

LA CAMPANA DE GRACIA

NADIE PASE SIN PERMISO DEL PORTERO.

Puput que buscas?—Corona.
 —¿Qué cercas?—Muller.
 —Fes tres salts que no 'n treurás res.

INCENS.

ISSAPTE última nos van recullir lo número.

En vista d' aixó y per no rebre enfados que en lo trãnsit del fret á la ca'ó y de la caló al fret son ocasionats á feriduras, y considerant que mes val sortir

ferits de una bala carlista, que ferits per causa de las sanchs, hém determinat parlar per boca de ganso y apropiarnos aquella frase tant sovint posada en boca dels conservadors: «Nosaltres som amants del principi de autoritat.» Sálvis, donchs, lo principi de autoritat, encara que la Campana tinga de tocar á morts.

Nos sembla que després d' haver dit aquestas frases, nos trobém ab una mica mes de alivio.

* *

No estranyin nostres lectors si desd' avuy en llochd' empunyar la férula, 'ns posém á las mans un incenser.

En aquest temps en que 'l bon sentit s' ha extraviat completament, en que 'ls partits sembla que tots han perdut l' oremus, en que ningú pensa en la patria, sino en la panxa, en que tot lo mes que 's fan es una guerra mútua, en la cual trituren la reputació dels homes y 'l crédito de las instituciones com á carn de butifarra, es hora ja de que 'ns separém de una tendencia tant desastrosa, y de que resoltament omlim l' espayde aromátich y aduldor incens, y las columnas de La Campana de unas bonas restalladas de bolados.

Ansia, donchs!

* *

Alguns critican al govern; pero ¿de quin modo? De baix en baix, á cau d' orella, cobardement.... Ho diguéssen alt, y 'ls recullirian.

Nosaltres volém defensarlo, si senyors: s' ha acabat lo temps de fingir y de fer á tot lo bó que 'ns queda, una guerra sistemática y despiadada. No 'l defensém perque volguém empleo: res nos halaga, ni siquiera 'l ser concejals de ducal ordre.

Lo que volém nosaltres es fer constar aqui per sempre, que 'l govern exerceix una dictadura, dictadura omnimoda, que fan necessarias las circunstancias, y que en virtud de aquesta dictadura tẽ de combatre als carlins de una manera implacable.

¡Guerra als carlins! Aquest es lo lema del govern y aquest es lo nostre.

¡Guerra als carlins! Es á dir tiros y canonadas, y creus y ascensos al exércit, com un medi d' estimular lo valor dels nostres soldats.

Pero com ab aixó per sí sol no n' hi ha prou, es precis posar en práctica també medis morals: sigan los canons pera *vence 'ls*: sigan los medis morals pera *con-vencels*

* *

Per exemple.... ¿se queixavan los carlins de la impietat revolucionaria? Donchs are, gracias á las disposiciones del govern, se queixarán de vici.

Avuy ja tenim embaixador prop del Sant Pare: avuy se tornan los convents á las monjas: s' obran las iglesias qu' estigueren tancadas, y fins crech qu' encare 'l Bisbe Caixal perci-beix lo sou que com á mitrat l' hi pertoca. Avuy se destinan fondos del pressupost á la reconstrucción y conservació de Iglesias y rectorias: avuy se declara que la religió católica es la del estat, y 'l matrimoni civil está si cau ó no cau.

Bè es vritat que 'ls capellans ab los cartutxos de diners que arreplegan, poden comprar cartutxos metálichs pels carlins; pero aixó no quita per que lo que 'l govern fá, siga un medi moral, digne de admiració y d' otras cosas. Lo mal está en que 'ls carlins sigan tant ingrats, que no vulgan coneixe la rahó.

* *

Una altra cosa de la que 's queixavan los carlins era de la llibertat d' ensenyansa.

Y donchs—¡vaja! dia lo govern ¿estéu contents? Ja no hi es: un cop de ploma basta per tornar los seminaris als bisbes, y per treure totas las escolas libres. En los seminaris no hi tindrà 'l govern la mes petita intervenció: de modo que hasta hi podrá haver escola de tiro y d' esgrima pera millor instrucció del futurs ministros del Senyor.

Las Juntas locals d' ensenyansa tindrán entre 'ls seus membres al Rector del poble.... y baix la mirada zelosa dels émuls del capellá de Flix, no 's desconeixerán com are las prácticas de la doctrina cristiana.

Y ¡queixéu vos encare!

* *

¿Vos fá nosa la paraula República? Donchs fora aquesta paraula: lo govern já no es republicá: los periódichs que 'l defensan ja cantan las absoltas de la República.

No voléu llibertat d' imprenta? Ja no n' hi há: los periódichs ó fan incens ó moren.

¿Los drets de reunió y d' associació 'us rebentan? Descuidéu que ja no hi haurá altres reuniones que en las iglesias, ni mes asociaciones que las confrarias.

¿Vos fan mal de cor las manifestacions públicas? Donchs féu professons, que aquestas serán las únicas permesas.....

¿Y encare hi haurá ningú que 's queixi? Los carlins no tenen res que dirhi, perque al capde-vall, se 'ls dona molta cosa de lo que demanan, se 'ls fá una guerra moral! ¿Tenen res que dirhi 'ls liberals?

¡Ah! alguns d' aquets potser voldrian que la dictadura del govern se concretès á tallar caps, á embargar bens, á confinar personas, á ser una paródia del imperi del terror de la Revolució francesa..... ¡Vaya una furia!

Com si 'l govern hagués de ser una especie de Savalls, de Cucala, de Lozano ó de cura de Sta. Cruz! ¡Com si encare l' Espanya no estigués prou atormentada!...

Jo, francament, al govern l' hi dono incens; pero als que exigeixen altra cosa de lo que fá, en bona fé 'ls donaria un cop ab l' incenser. ¡Aquestas cosas no 's demanan!.....

BATALLARAS

Lo periódich que ab lo titol de «Figaro» surt en aquesta ciutat en son últim número defensa als carlins dels atachs del *Canó Krupp*.

Ab aixó «Figaro» demostra una cosa, y es que á mes de barber es perruquer, y que 'l mateix sab posarse perruca de alfonsí, com de carcunda.

Quan vaig veure que anunciava ab tant empenyo las curacions del doctor Badía, com si 'ls seus escassos lectors ne tinguessen molta necessitat, ja vaig coneixe que aquest barberot no buscava mes que feyna del ofici: «*Se aplican sanguijuelas.*»

Tot aixó, al us dels noys escrofulosos, com lo fill de la Baleta.

Párlas ja fá alguns dias de una tremenda pallissa que ha donat en Morriones als carlins del Nort.

Desitjem ab tota l' ánima coneixe 'ls detalls de l' acció, per dir al exércit republicá: —«Avant y fora: are que 'l mónstruo 's revolca per terra no deixarlo de petje, fins que no pugá aixecarse ja may mes.»

Molt ha cridat l' atenció l' última reunió del Jurat, tinguda en aquesta audiència, al efecte de fellar la causa seguida contra Francisco Queraltó, acuzat de parricidi en la persona de sa esposa Maria Gili.

La solemnitat d' aquell acte era comovedora, y nosaltres qu' estimém totas las conquistas democráticas, sentiam una elevadíssima simpatia envers aquell popular tribunal que diu tant en favor de la civilisació del pobles.

Esperém que com sempre son veredicte estará inspirat en aquell esperit de justicia, que es lo crédito de las instituciones republicanas.

Las canyoneras prussianas anaren á Bayona á provehir de carbó.

Los francesos no van voler proporcionarne. ¡Aixis, aixis! Sobre tot guardarlo pels carlins, per quan tingan esquadra.

Pero llavors, potser ne tinguéu mes del que 'ns fassa falta, contant ab que Prussia, per convertir en carbó á la Fransa de un cap á l' altre, ne tẽ prou, ab obrir la boca..... dels seus canons.

Lo Figaro, periódich de Fransa, assegura que l' emperador de Prussia ha preguntat al Papa si tindria cap inconvenient en rebre 'l.

Lo periódich francés déu anar molt errat d' oscas.

Lo que en tal cas ha preguntat l' emperador de Prussia al Papa, es si tindria cap inconvenient en rebre.

Los periódichs locals de la passada senmana anavan plens de tristíssims detalls sobre 'ls terribles ayguats que han sembrat la desolació y la miseria en numerosas comarcas de las provincias de Lleyda y Tarragona.

No faltava mes, sino que caygués sobre nosaltres aquest terribles assot.

¡Si al menos la horrorosa guerra civil que 'ns dessangra y 'ns empobreix, nos permeté! estendre 'l básem de la caritat, sobre tants pobles, víctimas de la furia de la naturalesas

Avuy no podem fer mes que plorar amargament sobre tantas desgracias.

Al valent Ibran, gefe de la ronda de Mataró 'l govern l' hi ha concedit la *creu roja* de primera classe.

Bèn guanyada la tè, y bèn roja per cert, pintada ab la sanch y vergonya dels carlins. Per molts anys la puga honrar.

MONEDAS QUE NO FAN RICH

(AL CIUDADÁ TRES DE SECAS.)

Es cert com tu dius, amich que molts *regalos no agradan*; mes també hi ha, y hasta enfadan *monedas que no fan rich.*

Ab un gech com lo dels zuavos, bufó, curt, pero estripat, y en cert modo pentinat, veurás un *pinxo* tronat, que va carregat de *xavos*.

Tambè hi ha qui ab mala basa planta una dispesa gran; pero 'ls dispesers no hi van, y aquest pobre 's va empenyant, tenint mol's *cuartos* á casa.

Hi ha á qui la miseria 'l mata puig may pot menjar viram, y no obstant quant menja ensiam, veus que n' es un mort de fam no faltantlihi may la *plata*.

Veurás un d' aquets tunelas que á las fondas compon tecas y cridant diu: *tres de secas*, *peli patatas*, *tá muecas* y es un pobre ab molts *pelas*.

Tampoch cab dins de cap cap que á voltas á una hortelana se l' hi aixeca la badana, perque pobra 's mor' de gana no faltantlihi may un *nap*.

Per temples, teatros y balls també haurás sentit bastant un miserable cantant molt sovint desafinat, y aquest es un pobre ab *galls*.

Espanya ab sos fills tossuts cada dia s' arruina, y vejas qui s' imagina qu' es pobre com peregrina

no obstant de tenir *escuts*.

Hi ha fuster molt pobre y franch que al banch te 'l ribot parat perquè 'l treball l' hi ha faltat y no obstant es un tronat que sempre ha tingut al *Banch*.

També veus la Patria mia que ab los governs de la *Ibéria*, en *cambiar* sempre te *déria* y es una Pàtria ab miseria tenint *cambis* cada dia.

Hi ha droguer que tot l' hi sobra vull dir jo, que no ven res, y no obstant d' *eynas* de pes ne te moltes, y aixís es que ab moltes *unsas* es pobre.

Endarrera com los cranchs hi ha qui va durant sos anys, fentli veurer mil enganys ab *franquesa* 'ls seus companys y eix es pobre tenint *franchs*.

Hi ha un jove que está rabiós perquè no té cap diné, y ab viut y dos anys com te may pot pendrer un café no faltant l' hi 'l *vint y dos*.

Y fins aquell qu' es casat (perquè ho vá volé 'l *Dimoni*) guardant com un Sant Antoni lo *paper del matrimoni*, es pobre ab *paper d' estat*.

Ja veus donchs que tal com dich si molts *regalos no agradan*, també hi ha y que fins enfadau *monedas que no fan rich*.

GESTUS.

REPICHS

Los carlins en lo *Quartel Real* fan una guerra despiadada á la Prussia.

Als francesos, al véure 'u, los hi cau la baba, y s' apressuran á suscriure 's al asquerós periódich.

¡A quin estat de degradació han arribat ja 'ls nostres vehins!... Perque un mal gossot carli, fastigós y cobart, al sol nom de Prussia, t'è l' habilitat de burdar y reganyar las dents, lo prenen ja per una fiera y 's treuhen la carn de la boca per darnhi.

La terra dels tontos comensa á la part d' allá dels Pirineus.

Corren pels carrers d' aquesta ciutat, minyons que en res se semblan als quintos, ab una cinta violada al cos y un canonet de llau-na á la butxaca.

Un hojalatero carli al veure 'ls, pregunta:— ¿Qui son aquestos?

—Soldats que han lutzat per la llibertat.

—Ah! vet' aquí perque casi bè sempre la llibertat degenera en *Uicencia*.

En Bazaine vol venir á passar l' hivern á Espanya.

S' en vá á Madrid.

Los pudrimeners tenen la virtut d' atreure las moscas.

Si al purgatori hém d' anar set anys per cada mentida, ja está fresch, Blanca qui 't crida, perque, es cert, que 'l f'as pecar.

Y encare que 't causi pena. la rahó veurás no 'm manca: s 't cridan y 't diuhen Blanca, menteixen, puig n' ets morena.

D. E.

Com es posible ¡ay Senyó! tenir pau en esta terra, mentres hi haja á la nació un ministre de la *Guerra!*

T, DE R.

Los carlins son gent destructora: es veritat; pero confessém que no fan mal bé res que no tingan immediatament medis de sustituhíro.

Creman las estaciones dels ferro-carrils, y 's proposan establir las *estacions del Via crúcis* obligatorias: tiran á terra 'ls pals del telégrafo y ab véu alta diuhen que quan governin, aixecarán per tot arréu *pals* pels liberals: roban als particulars, ab l' idea de donarlos quan triunfin, la sopa del convent: ab tot se véu que son previsors, carinyosos.... y amants de la civilizació.

Estich segur que la inquisició qu' ells establissen, seria capás de cremarnos ab carbó de pedra.

Estan fent lo regoneixement de soldats.

Se presenta un xicot magre com un fideu, groch com la cera, y ab los cabells á coll y bé.

—Vosté 'lega una escepció, l' hi preguntan. ¿Quina escepció es aquesta?

—Senyor jo só poeta.

—No basta.

—Jo crech que sí, perque diuhen que tots los poetas tenim un arrel de ximple.

En una nit molt fosca anava un trajiner per un camí, menant una colla de burros: tot plegat trova un puesto de carlins.

¡Alto! — diu lo qui feya de centinella — ¿quiéu vive?

—Gent de pau — contesta l' trajiner adelantanse.

—¿Y 'ls que venan darrera ¿son de tropa?

—No senyor.

—¿Ni cipayos? ¿ni gent armada?

—Tampoch.

—¿Sont lliberals?

—May han fet armas ni han parlat contra don Carlos, ni en sa vida han pensat en ser lliberals.

—Sent aixís — diu lo carlí — ¡adelante! son de 'ls nostres.

A Gracia hi havia un matrimoni que no filava prou bè. Ell éra molt aficionat als toros, y já per aquest motiu, já pel seu genit violent ó per altres causas, l' hi deyan lo Toro, de mal nom.

Un dia de *corrida* va baixar, com era de costum, á Barcelona per assistir á la funció.

A entrada de fosch no havia encara tornat á casa: la muller va sortir per comprar algo per sopar, quant passant per devant d' un grupo sent que un diu: «en Peroy ha matat lo toro de gracia»

Sentir ella aixó y venir l' hi unas ganas de plorar que no 's podia tenir de riurer tot va ser hú. — Digui, preguntá al de 'l grupo, en tó de guassa, já mi, que soch la dona de 'l Toro, no 'm podria dir, per que 'm servis de consol, per ahont l' hi ha entrat l' espasa?

—¡Per aquí! — l' hi respon al darrera la veu del seu home, qu' arribaba y s' havia enterat de tot, al mateix temps que l' hi descarregaba una tremenda garrotada entre cap y coll, — ¡per aquí! y dispensa la manera de senyalar.

En Cucala ha fet una atrevida excursió per la provincia de Alicante.

Per tot arréu ahont han passat las sévas forsas, lo saqueig, la violació y l' incendi, hi han deixat terribles senyals.

Lo cabecilla s' entretenia apoderantse de las varas dels arcaldes.

Ab aixó voldria demostrar ó bé que allá hont hi es ell hi es de massa la vara de la justicia, ó bé que molt justament tem las garrotadas.

Las últimas noticias son de que 'l cabecilla Lozano 's troba á Sierra Morena.

Aquestas montanyas han sigut sempre refugi de lladres y assessins.

Lo cabecilla Lozano ja sab bèn bè ahont té la ma dreta, y á quin costat té la butxaca.

Un periódich de Valencia diu que ha caygut un llamp en lo pont de Mar, destrossant l' imatge de la Verge dels Desamparats.

Fins are 'ls poetas espiritualistas y 'ls capellans deyan que 'l brás de Dèu dirigia 'l llamp y las tempestats.

O aixó no es cert. ó en lo cel hi ha hagut algun disgust de familia: una de dos: que vingan aquí 'ls teólechs á contradirnos.

Lo govern ha pres las sévas medidas á fi de evitar qu' en l' estranger se falsifiquin las marcas de la manufactura de tabaco, que se emplean en la Peninsula.

¡En quins temps hem arribat!

¿Qu' estrany que 's falsifiquin los bitllets de banch, si fins lo veneno mes vulgar té falsificadors?...

Al home que s' atrevís á falsificar un puro d' estanch, lo condemnava jo á fumarne una dotzena cada dia, lo qual fora 'l mateix que condemnarlo á mort.

CANTARELLAS.

«Coqueta» te diu tothom:

¡Ay si 'n fosses Reparada!
Que me 'n vindrias de bè
per pendre lo xocolate!

F. C. y G.

¿Quin' hora tinch? Mon rellotje
fa molt temps qu' está parat....
(Parat en lo Monte-Pio:)
¡oh y lo temps que hi estará!

T. DE S.

Quan te veig sola al balcó
passant per lo teu carrer,
tinch por no t' aboquis massa
y no caygas sobre mèu.

En estant de broma, nina,
ja 'm dius que 't vull fer cremar....
¿que 't creús que só algun carlista
per volguerte incendiar?

P.

La flama de mon amor
es tan intensa, Isabel,
que mon cor paga 'ls consums
com *artículo de arder*.

Mon cor anava á galop
cap al teu; mes de repente
vaig véure 't l' escapulari
y l' hi vaig cridar «¡detente!»

B.

CUENTOS

Una senyora que navegava por primera vegada, estaba marejantse de una manera horrible.

Era tot just á la meytat del seu viatge.

—Per mort de Dèu, cridava als mariners, deteniu lo barco que jo vull baixar aquí mateix.

A casa de un argenter.

Un jove acompanyat de la seva núvia vá per comprarli alguna joia.

Després d' haverne mirat varias, diu á la seva estimada.

—Aquí tens un anell, unas arracadas, una agulla de pit y un brassalet: tria tu mateixa lo que t' agradi mes.

—Creume, Tano, l' hi deya ella: no 't gatis los quartos inútilment: cómprau si acás tot plegat y potsé 't farán un desquento.

Un xicot jove feya l' amor á una vella: tot per treureli 'ls quartos.

Un cop vá deixarli cent duros ab la condició de que 'ls hi tornaria al cap de una senmana.

Passá la senmana : passaren quinze dias, y 'ls quarts no tornavan.

En cambi 'ls piropos del amant anavan en augment.

—Joanet, Joanet: sempre 'm diu que m' estima y may pensa ab los cent duros, l'hi deya la vella:

—Ah senyora! Aixó l'hi provará que al véu-rela á vosté, ho olvido tot.

S' estrená una vegada una obra horripilant: lo públich ni vá tenir esma per xiularla. Hi ha que advertir ademés que 'l públich estava compost únicament d' amichs del autor.

Aquest contemplava desde entremitj de un bastidor l'efecte que la seva obra produhia, y estava entusiasmada.

Veya que tothom ab lo mocador á la má, se 'l passava per la vista.

—Ploran, se deya: 's conmovien: ja só mes gran que Víctor Hugo: tan gran com Shakespeare....

Y al sortir, ¿qué tal, va preguntar á un dels amichs de mes intimitat.

—Mal, noy; no la posis mes...

—Ho dius de broma?

—De sério: retirala, creume.

—Y donchs, los mocadors? ¿No plorava 'l públich?

—Ca: lo públich s' aixugava la cara: la teva obra té la virtut de ferlo suar.... d' angunia.

EPICRAMAS

Diu ab orgull en Sevè:
—A mi niu ú 'mpassará
la ma per la cara —Es clá
com que 'l pobre es carboné.

D. E.

—Tu! ¿quina es l' hora mes sana
del dia pera menja?
—Pera 'l rich, quan hi ha gana:
pera 'l pobre, quan hi ha pá.

J. B. C.

Un tiro ván dispará
á un xicot dels mes boqueras,
y 's diu si 'l que l' hi tirá
la ferida l' hi tapá
ab un pegat de cireras.

Anant després tot mudat
l' hi preguntá en Cassimiro,
que 's trobava molt tronat:

—Home! per casualitat
me 'n sabs un que 'm clavi un tiro?

LL. DEL E.

FUGA DE VOCALS.

C.g. p.nt.n .l .m.r
. n. t'h. d. .dm.r.r, n.n.;
j. cr.ch q. s. c.g. 'l p.nt.n
.s p.r n. p.nt.rl. b.st..

FUGA DE CONSONANTS.

E.. e.i.u e. u. .o.e.e.
'a. i. i.a. ue'. a.a.a.
.i a.ue.. e.i.u. u'. .a. .o.a
' .i.e.. ue. e. o'. .ai. a.a.

(Las soluciones en lo próximo número.)

ANAGRAMA.

Tinch sis lletras solsament
y segons com me combinas,
si ets aixerit, endevinas
cuatre objectes al moment.

Lo primer de bestia nom
que de segur es nom teu:
en certs llibres dos se véu
sent de lujo y segons com.

Es lo tercer gran ciutat
de una isla apartada y bella,
y lo quart es la famella
de un aucell molt afamat.

P. K.

(La solució en lo próximo número.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse, 'ls ciutadans Pau dels Timbals, Un barbé, Fulano de tal y M. Cadenet.

N' han remesas que pera insertarse haurian d' esse arregladas los ciutadans Quimet del Bolado, Posturas y Un llen gut.

Las demás que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedau mencionats, no poden insertarse per fluixas, facils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defec es per l' istil.

Des escabellats En alguna cosa contém que quedarán contents en lo present núme. e. Lo demás hauria d' arreglarse.— Fulano de tal. Insertarem l' epigrama: las canavellas son fluixas.— F. C. y G. Enterats.— Ciutadans A. P. , Primo, Pau de s Timbals, Samolsa, D. Jordi, Pe.l de Cuuill, Un barbé, Quimet del Bolado, Posturas y Un llen gut. De tot lo que aqu esta senmana 'ns onvian, no podem aprofitarne ni una engrun a.— M. Cadenet. Re. pecte a la xarada que vosté ab tanta instancia 'ns recomana, nos sembla haverli dit ja alguna altra vegada qu' era conf sa y algo exclusiva: n' hi insertarem a altres que n' té molt millors.— Un torre embarronse. Lo que 'ns envia manseja: fassa altrás cosas, que veste quant menos demostra saber versificar.— T. de Reus. Ab alguna cosa queda compluscut; mirarem de complaure l' ab lo demás.— M. tja tripa. Insertarem lo que 'ns envia —Manrique el Trovador. ¿Está conten?— Gestus. Sentim no poder insertar l' epigrama, tota vezada que s refereix á una qüestió personal; de saber que també s' hi referia l' epigrama que 'l motiva, no l' hauriam insertat. Creyém que aixó l' hi bastará per quedar bé ab las personas que l' hi demanavan lo favor.— Boixompifaig. L' assumpto de la endavinalla algo gastat: l' epit. fi manseja: las poesias que l' hi guardem seran insertadas.— A. F. O. La poesia de vosté té bastanta xispa: miratém d' insertarla.— Breu. publica em l' oda: to demás ja 'u veurá; treball y records de nosaltres.— D. Arús. Sempre las classes obreras se han p rdut per veure l' exterioritat de las cosas y no fixarse en lo fondo. Es á dir que vostés basta que han vist La Campana perseguida, La Campana 'ls ha semblat reaccionaria? estiguessen sempre á la bretxa no 'ls succehria aixó.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla de l' últim número

La terrible EM-PLÉ-O-MA-NI-A
ES COM UNA MAS-CA-RA-DA
que diverteix al país
y l'hi SERRA las entranyas.

P: K.

No mes han endevinat totas tres solucions los ciutadans dos escabellats.

Han endevinat no mes que la 1.ª y 3.ª 'ls ciutadans Samolsa, Palet de Riera, Apotecari de Altafulla, Un de fora, Ratapinyada, Quimet del Bolado, Pau dels Timbals y Posturas.

Ha endevinat no mes que la 1.ª 'l ciutadà L'engut; y la 3.ª no mes los ciutadans Xiubench, Primo y Joan Pintó.

SALT DEL CABALL.

fa	ball	dia	cap	Com	in	bo	boigs
to	per	m'ho	É	met	vaig	má	ven
ca	rè?	tas	un	es	na	se	je
las	gust	vall,	je	de	das,	tá	cla
es	del	Pu	pe	u	na	ria,	—Sen
dis	tes	de	U	ja	cje	es	per
salt	fa	sen	re	ne	que	das,	va
tas	ab	'l	ma	ta	veu	fer	va

J. B. Y C.

(La solució en el próximo número.)

PREGUNTAS.

- 1.ª ¿Qué's necessita pera treure un ruch del estable?
- 2.ª ¿Y per entrar á l' Iglesia?
- 3.ª ¿Y per obrir una porta?
- 4.ª ¿Qu' es lo que fá mes pomas que una pomera?

TROMPET DE REUS.

(Las soluciones en lo próximo número.)

HISTORIA.

Hi ha un home en l' historia que vá néixe primer que son pare, mamá llet primer que sa mare, vá matar la quarta part del mon, y vá ser enterat en lo ventre de la seva avia.

¿Qui era aquest home?

MANRIQUE EL TROVADOR.

(La solució en lo próximo número.)

XARADA

I.

Ma primera es lo conjunt
de molts E reunidas:
la segona ha-ta cert punt
pot sostenir molts vidas.
Lo tercé es company del dos
y lligan molt bé ajuntats,
encar que dintre del cos
solen fer m'il disbarats.

Fora ja tants embolichs:
lo tot lo vull pèls carlins:
quarta y quinta pèls musichs;
aquestos son los meus fins.

PERET DE SARRIÁ.

II.

La dos-tres es sis-terça-cinch-sesta,
última quarta la hu dos-cinch-sis,
prima duas lo prima-dos-quinta
y es sexta-darrera la tot qu' está al pis.

M. CADENET.

ENDAVINALLA.

A mi lector ningú 'm vol,
tothom me trepitja á mi,
tant com tú puch existí
y 'l vent me fá corre molt.

Tu 'm tens y tothom me té,
fins per tot lo mon so jo:
jo 't faig sabé si estás bó
y si estás malalt també.

BARRET VELL.

(Las soluciones en lo próximo número.)

GEROGLIFICH.

La solució en lo próximo número.

IMP. V. Y F. GASPAR. ATAUFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.